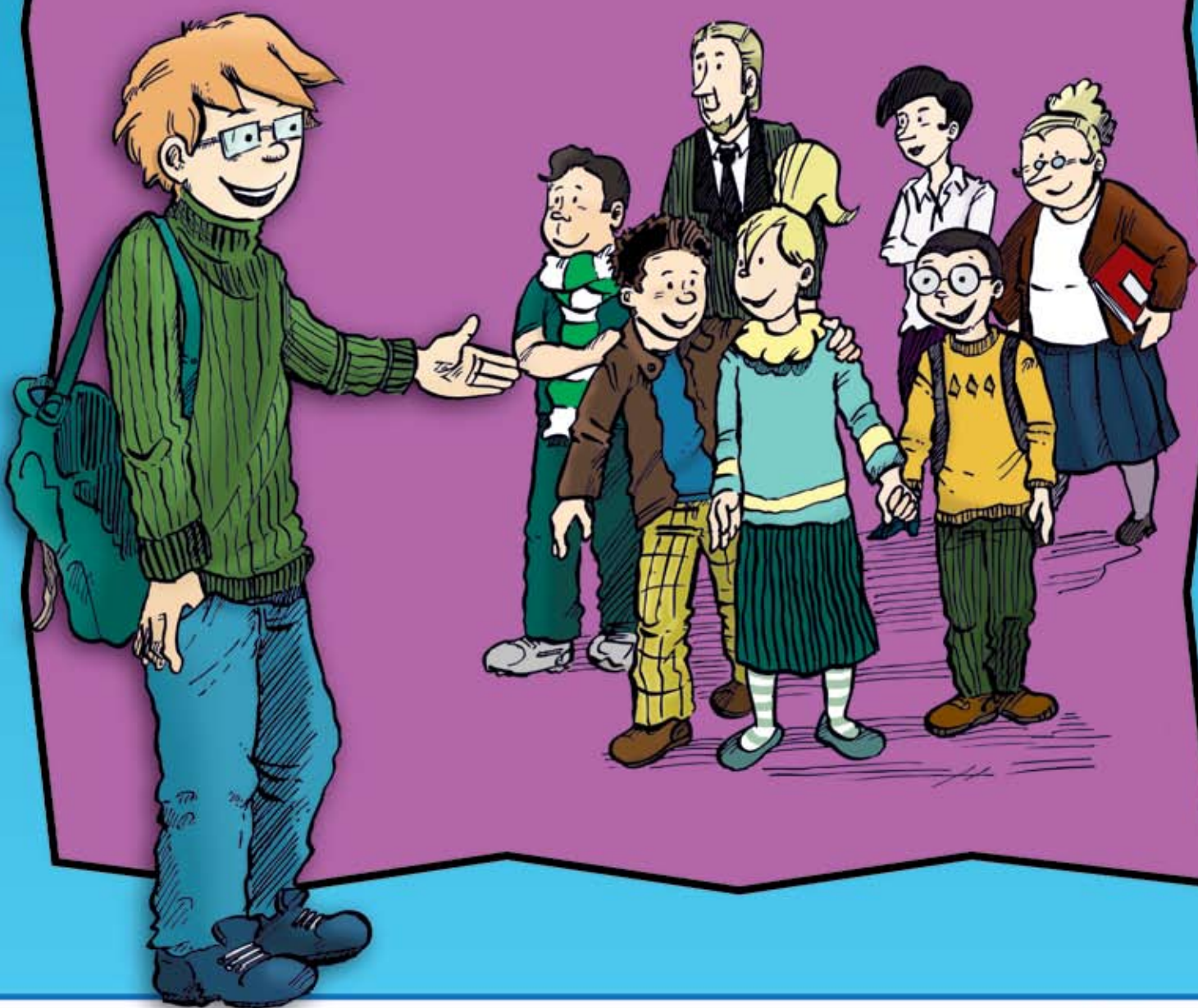
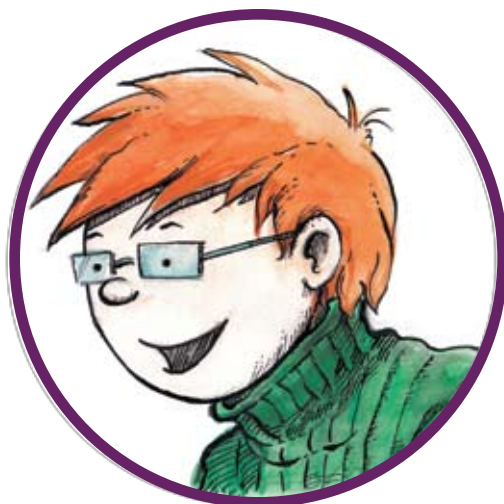

Nevolje sa Rokijem i druge priče o dječjim pravima

Nevolje sa Rokijem
i druge priče o dječjim pravima

AUTORI SCENARIJA

Svetozar Obradović (*"Nevolje sa Rokijem"*, *"Klopka"*)
Ante Krstulović (*"Nastavnica Zorica uči od djece"*, *"Basna za nastavnike"*)
učenici literarne sekcije Osnovne škole „Radimir Rakočević“ Mojkovac (*"Pogled u tami"*):
Valentina Stanić
Todor Raičević
Ivana Medojević
Anđela Stanić
Božidar Medojević
Anđela Medojević
Duško Zejak
Milan Filipović
nastavnica - Mariola Stanić

CRTEŽ I KOLOR

Ilija Nikčević

KOLOR (*"Nastavnica Zorica uči od djece"*)

Ana Šoć
Milena Marković

LEKTOR

Vesna Božović

RECENZENTI

dr Slavka Gvozdenović, redovan profesor na Filozofskom fakultetu, Nikšić
mr Vesko Gagović, direktor, OŠ „Sutjeska“, Podgorica
Biljana Čulafić, profesor crnogorskog jezika i književnosti, OŠ „Vlado Milić“, Podgorica
mr Zoran Lalović, psiholog, Zavod za školstvo, Podgorica
Rada Mujović, pedagogica, OŠ „Sutjeska“, Podgorica

PRIPREMA ZA ŠTAMPU

Ilija Nikčević

ŠTAMPA

Golbiprint, Podgorica

IZDAVAČ

Institucija zaštitnika ljudskih prava i sloboda Crne Gore (Ombudsman)
NVO Akcija za ljudska prava

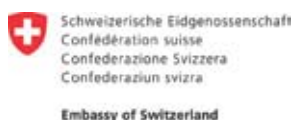
TIRAŽ

12 000

ISBN 978-9940-642-03-7

Nacionalni savjet za obrazovanje, rješenjem broj 16-6932 od 26.12.2013. godine,
odobrio je ovaj strip za upotrebu u osnovnoj školi.

Izdavanje stripa su podržali UNICEF, Švajcarska ambasada u Beogradu i Britanska ambasada u Podgorici.

NEVOLJE SA ROKIJEM

Život u gradu je tekao svojim tokom. Poslijepodnevna školska smjena se približavala, a to definitivno nije bilo omiljeno doba dana Luke Boškovića...

Valjda ću i danas uspjeti nekako da izbjegnem Rokija i ona dva njegova priljepka!

Hm, malo sutra... Ako nastavim ovim putem, to mi neće poći za rukom...

Mašan je već počeo da skuplja harač... Moraću da pronađem drugi put do škole...

Mogao bih ovuda, pa onda preko ograde...

Dobro je... Još ih nema, a nadam se da ih neće ni biti...

Vidi, vidi... ko nam se šetka po tajnim prolazima!

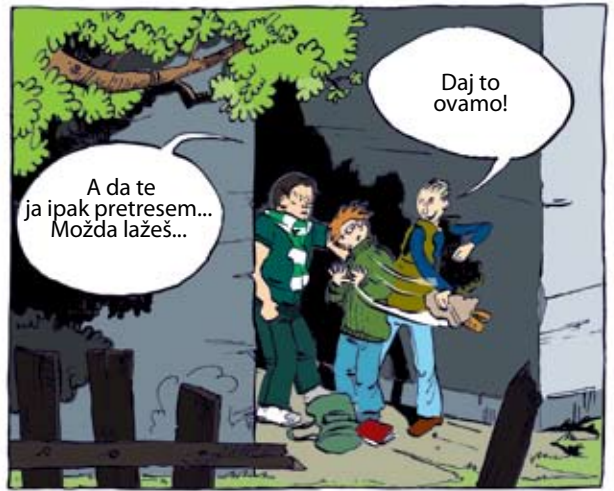
Mali se izbezobrazio! Htio je da prođe kroz našu teritoriju, a da ne plati taksu!

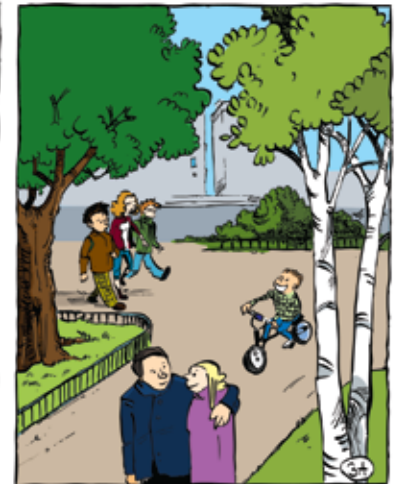
Mislio sam da mu danas oprostim, ali ipak neću!

I to, prije svega, što je mislio da prođe, a da nam se ne javi... To uopšte nije lijepo...

Hajde, vadi pare...

Nemam... Ni centa...

Ma, pokazaću ti ja...

Stanite, gospodine! Nema potrebe za takvim siledžijskim nastupima!

Ko si mi sad pa ti?! Šta se miješaš?!

Moram da se miješam! Ja sam Nikolin odjeljenski starješina!

Onda si ti gazda u tom tvom odjeljenju, ali ovdje u ovoj kući gazda sam ja! I radiću šta hoću! Gubi se odavde!

Žao mi je, ali u ovoj situaciji moram da odbijem takav prijedlog! Štaviše, da bi što bezbolnije riješili ovu situaciju, rekao sam momcima da pozovu policiju koja će Vas osloboditi tog alkoholisanog stanja!

Ti si u moju kuću zvao policiju?! Kako si se usudio da to uradiš?! Ali, nije važno...

Za... za takvu stvar moraš biti kažnjen!

Jož...Moja leđa!

Ko vam je kriv kad ste se namjerali na pogrešnog!

Pa, da... Nijeste mogli znati da je nastavnik Veselin i trener džudo kluba „Mladost“...

Nastavniče... A ja? Šta će sada biti sa mnom?

Pa, smjestićemo te u neki dom ili prihvatilište dok majka ne dođe po tebe! Već sam je zvao i doći će sutra ujutro!

Nadam se da ti je prijala večera, Nikola!

Šalite se, gospođo Melanija? Nijesam jeo nešto ovako ukusno od kada je... ma, nije važno...

Slobodno reci... Mi ne ujedamo...

Od kada je mama otišla... Morala je...

Morala je jer je otac vrijeđao i tukao... Otišla je kod svojih u Herceg Novi, a nije smjela ni da pomisli da se vrati po mene. Otac joj je stalno prijetio da će je ubiti...

A kakav je postao, vjerujem da je sposoban da tako nešto i uradi...

Nemoj misliti na juče, Nikola... To ne možemo ispraviti...

Razmisli o onome što će biti sutra... Tu se može mnogo uraditi, a za to sutra moramo biti spremni tako što ćemo se dobro naspavati!

Hajde, momci... Pravać krevet!

Znaš, Luka, iznenadio si me! Ja sam te tukao, uzimao ti novac i šta još sve ne, a ti si mi ponudio gostoprinstvo!

Znaš, Nikola, bez obzira na sve to što si radio, ja sam osjećao da ti nijesi takav... Nijesi nasilnik... Vidio sam ti u očima...

Znaš, radaju se talentovani za matematiku, neki sport, muziku ili pisanje... Niko se ne rađa kao siledžija! To od djece stvaraju odrasli ili neke situacije...

A pošto i situacije stvaraju odrasli, sve je jasno...

Uh... Sada si mi i filozof postao...

Drago mi je što sam upoznao tebe i tvoju porodicu... Kod vas je sve mirno i skladno... A, čini mi se, da bi nas dvojica mogli postati dobri prijatelji!

Pa što ne bi postali? Zato što ti ideš u drugi grad?

Pa zato imamo mejl, skajp i druge korisne stvari... A tu je i raspust, a ti u Herceg Novom... Eto mene kod tebe na ljetovanje!

Pa ako to propustiš, ja ću te stvarno propustiti kroz šake...

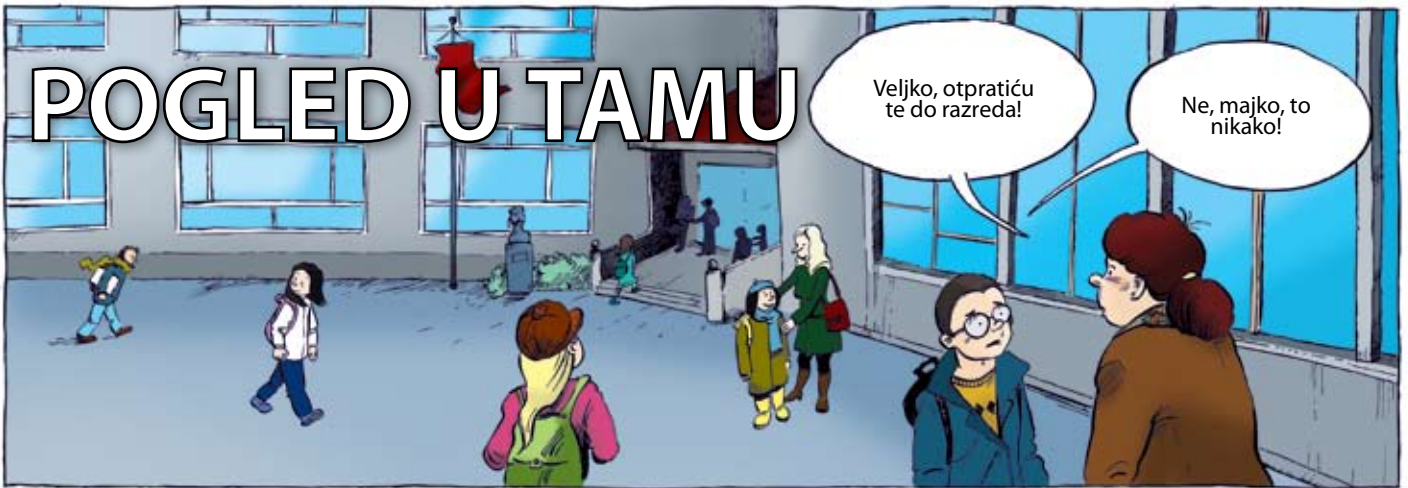

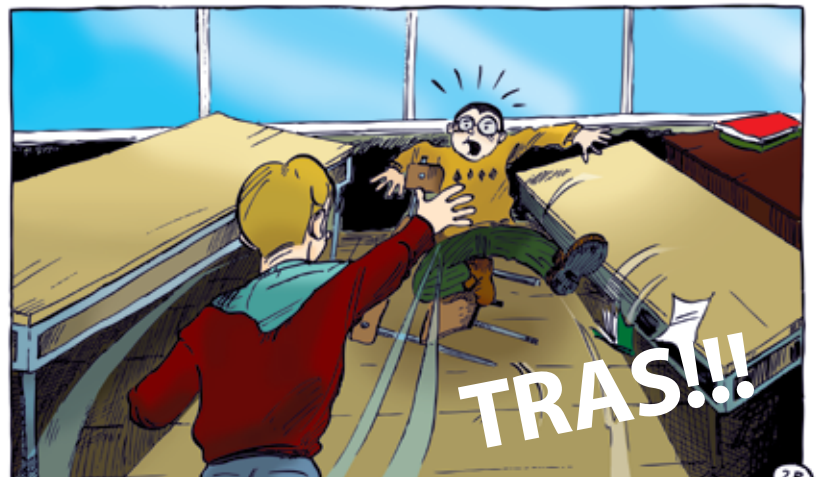
To je najljepša prijetnja koju sam dobio od tebe, Roki... Izvini... Nikola, laku noć...

Laku noć, Luka...

KRAJ

POGLED U TAMU

3A

3B

Kraj časa, djeco!
Utakmicu ćemo
nastaviti na
sljedećem času!

Ratko, moj
brat u VII razredu
ima čas kod onog
starog profesora
matematike,
Milete...

A znaš koliko
njegovi časovi traju...
Shvataš u kom
grmu leži zec?

Čitam ti misli,
Hajdana...

Drugar, shvatio sam da ti
nijesi tako loš! Jesi malo
čudan, ali što sad... Nije
propast svijeta!

Nešto kasnije...

Slobodno me uhvati pod ruku!
Pomoći ću ti da brže dođeš do
učionice!

Hvala, Ratko,
baš si ljubazan!

Vidiš koliko je
lakše kada ti ja
pomazem! Evo, stigli
smo! Slobodno uđi u
učionicu!

Šta?
Kako se usuđuješ da
prekidaš čas?

Vi mangupi to namjerno radite!
Ne interesuje mene što je zvonilo!
Ja još nijesam završio predavanje!

Ali,
ja nijesam...

Ne znam ja šta
ti jesi ili nijesi!
Izlazi napolje!

Samo da znaš da ćeš zbog ovog
biti nastrože kažnjen!

Mirela, Peđa i ja
bi da nešto
porazgovaramo
o Veljku.

A šta tu ima da se
priča? Vidite i sami
šta mu rade. Ovo je
jezivo!

O tome i želimo da
razgovaramo! Tim
bezosjećajnim
bičima se mora
stati na kraj!

Pričajte...
Jeste li nešto
smislili ili da
smišljamo
zajedno?

U nekoliko narednih minuta
trojka pravednika je skovala
jednostavan ali efikasan plan...

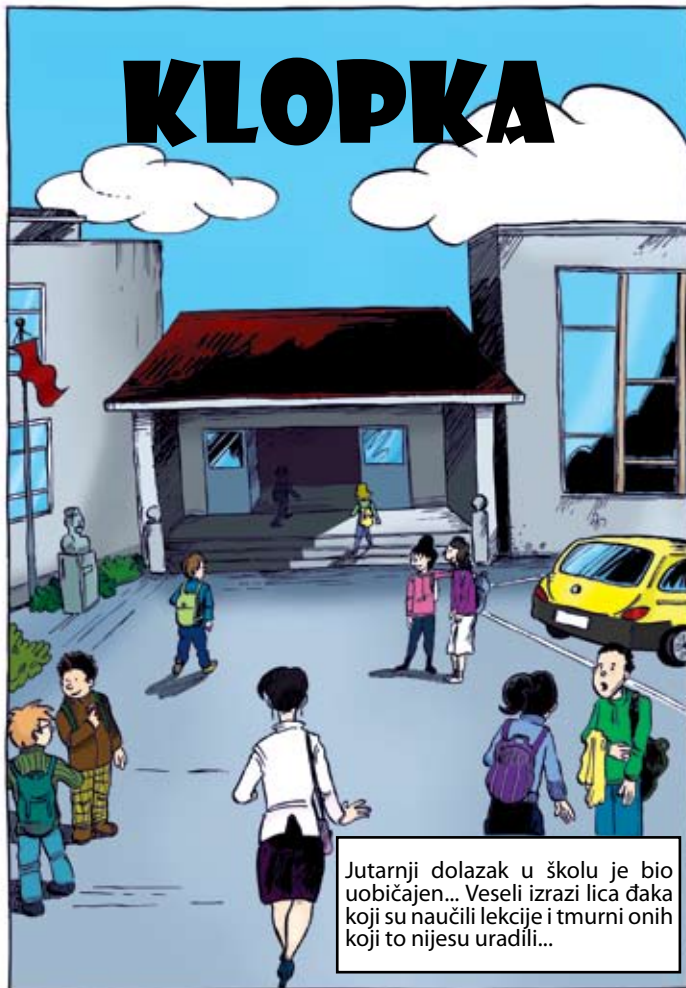

KRAJ

KLOPKA

Jutarnji dolazak u školu je bio uobičajen... Veseli izrazi lica đaka koji su naučili lekcije i tmurni onih koji to nijesu uradili...

Pogledaj nastavnicu Lidiju... Toliko je nadmena i uobražena da ako nastavi tako, mogla bi nosom da raspara nebo!

Tiše malo, Luka... Mogla bi te čuti...

Koliko je preokupirana sobom, sumnjam da može bilo šta da čuje...

Možda je i tako... Ali ipak, za promjenu, malo čuti...

Ne zaboravi da kod nje imamo prvi čas, a što je još važnije, dijeli nam ocijenjene pismene zadatke.

Samo bi nam nedostajalo da nam zbog tvog brbljanja i njene osvetoljubivosti smanji ocjene...

Uh... Na to sam skroz zaboravio...Ovog časa zatvaram usta!

O, Marko, stigao si! Kao i uvijek, tačno na vrijeme!

Kako ti je tata? Jesi li ga pozdravio s moje strane?

Ne znam, nisam ga vidio više od nedjelju dana!

Još malo pa će i mama zaboraviti kako izgleda! Nikada nije kod kuće! Jedva da nekad dođe da prespava u svom krevetu!

Dobar dan, djeco. Vjerujem da ste nestrpljivi da vidite koje ste ocjene dobili na ovom pismenom zadatku.

Desetak minuta kasnije...

O, Miročeviću, stigao si... Ti si, znači, sebi dao za pravo da u razred ulaziš poslije nastavnika?

Izvinite, nastavnice... Znače, mama je otišla na posao...

... A tata je došao kasnije zato što mu je kasnila smjena. Morao sam da čuvam brata. Još je mali da bi ostao sam.

Da, da... Tako je to kad vam je otac noćni čuvar... Iđi na svoje mjesto dok sam dobre volje i raspoložena da ti ne dam neopravdanu.

Sve greške su podvučene crvenim... Malo ih proučite da ih na sljedećem pismenom ne biste opet napravili.

Oh, ne... Opet trojka...

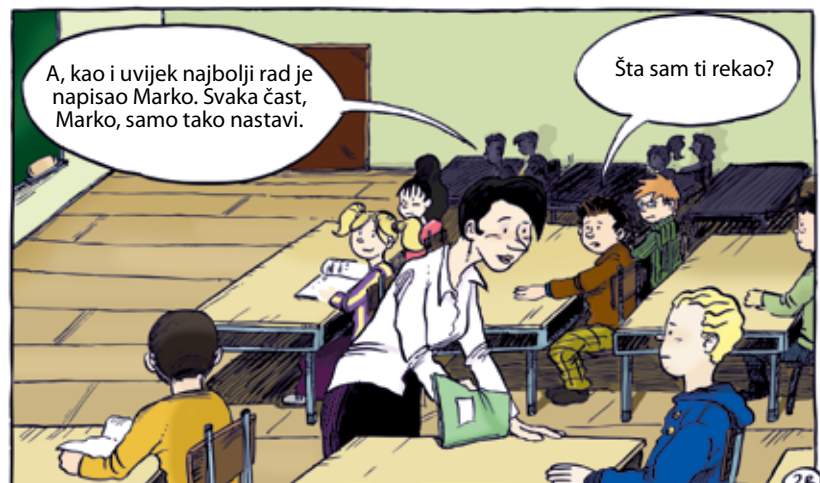

Nevjerovatno... Dejanov zadatak je fenomenalan. Ne samo da je trebalo da dobije više od trojke, nego i dvije petice za ovo!

E, tako ti je to kod nastavnice Lidije.

Kada si sin noćnog čuvara, ne možeš dobiti više od trojke, a kada si sin uspješnog poslovnog čovjeka, ne gine ti petica, pa da ti rad bude i na nivou nižeg razreda.

A, kao i uvijek najbolji rad je napisao Marko. Svaka čast, Marko, samo tako nastavi.

Šta sam ti rekao?

Svaka čast, Dejan... Rad ti je odličan i nepravda je što si dobio samo trojku.

Luka, Dejan... Šta se vas dvojica to domundavate?

Nastavnice, sada sam pročitao Dejanov sastav. Nema nijedne slovne ili gramatičke greške.

A Dejanov je sastav... Priznajem da je bolji od mog, a ja sam dobio peticu, a on trojku!

I ja mislim da treba da ponovo pregledate moj sastav i korigujete ocjenu...

Radove neću ponovo pregledati, ali ću ocjenu korigovati! Ali, ne onako kako vi mislite!

Korigovaću ocjenu Luki. I to neće dobiti ni trojku, jer priznaje da je Dejanov rad bolji, nego će dobiti 3-!

3A

Ja odlučno protestujem zbog ovoga!

Ovo je nečuvena drskost i bezobrazluk!

Da, i ja se pridružujem protestu!

Smatrajte da ste izbačeni sa časa! Napolje! A ako još neko hoće da ih podrži, slobodno neka krene za njima!

Hvala ti na podršci, Luka. Ipak, ovo ti nije trebalo. Sada ćeš i ti kod nastavnice Lidije pasti u nemilost.

Šta ću kad sam takav. Ne trpim nepravdu i to ti je...

Šta sada da radimo do završetka časa?

Ne znam za tebe, ali ja idem na dvorište... Sješču na klupu i... Šta ja znam... Razmišljaću o nečemu...

Luka? Šta ćeš ti, ovdje, na hodniku dok traju časovi?

Ja... ovaj... pa... Izbačen sam sa časa...

3B

Mirela! Luka! Ovdje sam, ako mene tražite. Dođite na kolače i sok!

Nijesmo došli zbog toga...

Znam da nijeste došli zbog toga, ali ćete mi bar uljepšati jedan sat ovog dana...

A onda poslije toga nastupaju dosadni i tužni sati... I tako svaki dan, po cio dan...

Ti si nesrećan dječak?! Ne mogu da vjerujem! Zašto?

Imaš sve... Dobro si situiran, dobar si učenik, otac ti je uspješan poslovani čovjek, živiš u srećnoj porodici...

Ha, ha, ha... Srećna porodica... Ovo je najsmješnije što sam skoro čuo...

Čuo sam izreku: „Spolja gladac, a unutra jadac“. To je moja porodica.

Zbog naše situiranosti, moja majka ne mora ništa da radi... Ni u preduzeću, ni u kući... Ne kuva, ne pere, ne pegla...

Tako je postala skroz bezvoljna... Po cio dan, a nekad i noć, gleda televiziju, a daljinski upravljač joj je najbolji drug...

Najbolji drug bi trebalo da joj bude moj otac, ali on nema vremena... Jer on radi, radi, radi i ništa drugo ne radi sem što radi...

A sad najbolji vic... Jednom se otac sjetio da ima kuću, pa riješio da navrati da vidi kako su mu žena i sin...

Reks, stani Reks! To sam ja!

Grrr!

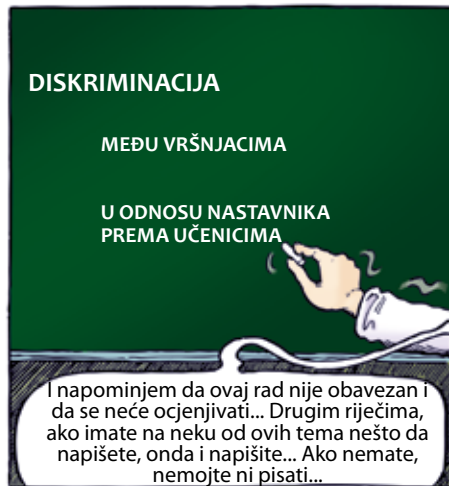
Spašavaj, Marko! Reks je poludio!

Ostav, Reks! Ostav!

KRAJ 108

NASTAVNICA ZORICA UČI OD DJECE

Učenci su na hodniku.
Upravo idu na čas
matematike, ali nerado.

Kraj je kad ja to kažem!

Za kaznu ćete dobiti još dvije stranice domaćeg.

To je previše do sutra...

Previše je to samo za nekog k'o što si ti...

Jel' još neko misli da je previše?!

Pred nastavnicom Zoricom djeca čute.

...

34

... djeca čutke prolaze hodnikom.

Prvi je progovorio Marko.

Ja ovo više ne mogu da podnesem!

Ona je skoroz luda.

Takvim ljudima treba staviti do znanja da su nepodnošljivi!

A da mi njoj zadamo jedan zadatak?

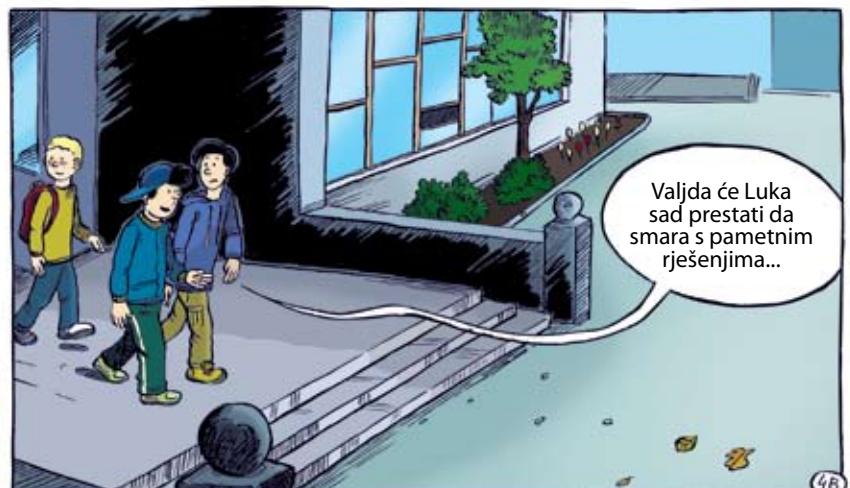
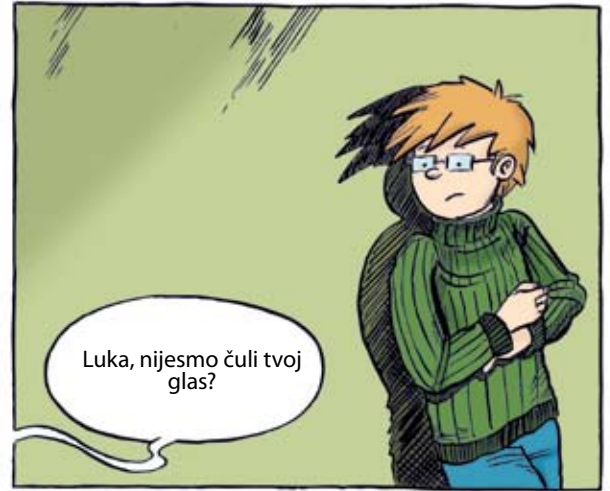

Prvo moramo naći gdje je parkirala auto.

I da pogodim, onda ćemo joj napisati zadatak na limenoj ploči?

35

Luka kuca na vrata odjeljnog starješine Jelene...

Dobar dan, razredna. Htio bih da popričam sa Vama, hitno je!

Dobar dan, Luka. O čemu se radi?

Znate da imamo problem s nastavnicom Zoricom?

Opet se ponavlja?

Pa, nikada nije ni prestalo.

Smislili smo jedan plan...

Odlično, da čujem!

Nastavnica Jelena je neugodno iznenađena...

...ali je pustila Luku da iznese plan do kraja.

I tako će ona valjda shvatiti što smo spremni da uradimo...

Luka izlazi zadovoljan iz kabineta. Dobio je podršku...

Voljela bih da nije došlo do toga, ali, ako je to jedini način, nek' bude tako.

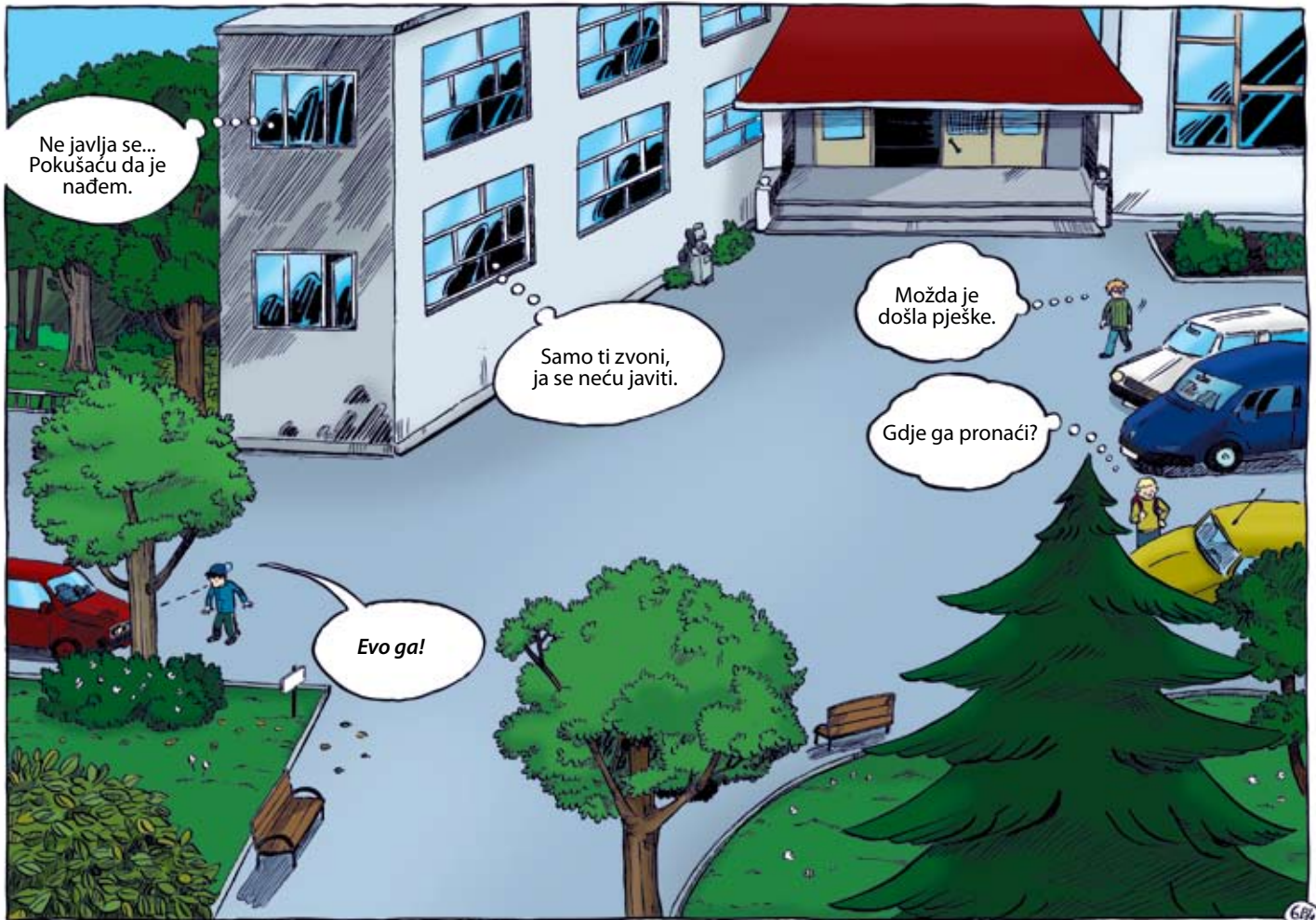
Luka je otišao, a nastavnica je ostala sama u tišini.

Da je nazovem ili...

Opet me zove ona naporna Jelena! Sigurno su me opet tužakali!

Nastavnica Zorica čuje mobilni, ali se ne želi javiti.

Ne javlja se... Pokušaću da je nađem.

Samo ti zvoni, ja se neću javiti.

Možda je došla pješke.

Gdje ga pronaći?

Evo ga!

poruka poslata

auto je kod parka.

Hej, Zorice!

Nemam sreće...

auto je kod parka.

auto je kod parka.

Što li su uradili ti mali zlikovci?!

Gdje je lom?

Ko je to? Što ste mi napravili?

Ništa!

Kako ništa?! Šta tu radite?

Ništa loše. Htjeli smo samo da Vam privučemo pažnju.

Pa stalno ste mi u centru pažnje.

8A

Da, ali ne onako kako bismo mi to željeli. Stalno ste grubi prema nama...

Htjeli smo da Vam pokažemo da mi nijesmo onoliko loši koliko Vi to mislite...

Ma nijeste vi uopšte loši... U ovoj „matematici“ sam očigledno ja pogriješila.

Predlažem da na sljedećem času ja nešto naučim od vas. Vi ćete pričati, a ja slušati. Da pozovemo i nastavnicu Jelenu?

Znači li to da ne moramo da radimo one dvije stranice domaćeg?

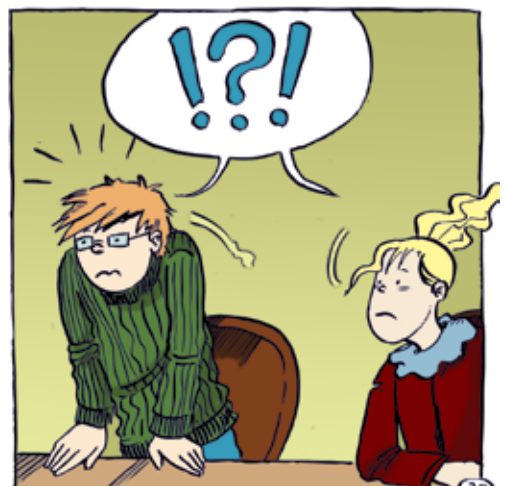

Peđa, ne pretjeruj... Radićemo ga sutra, svi zajedno!

KRAJ 8B

BASNA ZA NASTAVNIKE

Sastanak se završio, ali Luka i Mirela su zbunjeni.

Kako ćemo se uklopiti kad nijesmo uspjeli ni da im objasnimo?!

Sigurno su čitali naše misli!

A i rekli su da se sve slažu!

A da ipak pokušamo da im objasnimo još jednom?!

Već su se razišli, a ionako bi nas samo potapšali po ramenima...

Prijatelji od nas puno očekuju. Izabrali su nas da se izborimo za zanimljivu priredbu.

Znaš šta? Da preuzmemo stvar u svoje ruke?!

Slažem se.

Već imam neke ideje!

U informatičkoj učionici.

Znači, vi biste mogli da stavite te podatke na internet?

Naravno, do večeras će biti gotovo.

U učionici dramske grupe, Luka je ukratko opisao problem.

Treba da smislimo neki uvod.

Da, slažem se.

Dogovor je bio da mi osmislimo priredbu.

To ćemo i da uradimo...

DJEČO, AKO NEKO KRŠI VAŠA PRAVA
ILI PRAVA VAŠIH DRUGARA,
AKO ZNATE ZA NEPRAVDU ILI NASILJE NAD DJECOM
PIŠITE OMBUDSMANU

Vizuelno oblikovanje **OMAZA**

PISMO KOJE MOŽES, A NE MORAS DA POTPISES, ŠALJI NA ADRESU: OMBUDSMAN - Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore, Bulevar Svetog Petra Cetinjskog 1A, 81000 PODGORICA ili na mail: ombudsmandjeca@t-com.me ili nas nadi na Facebook-u!

POZIV SVIM DJEVOJČICAMA I DJEČACIMA

Zdravo!

Ombudsman te poziva da mu pišeš o kršenju tvojih prava ili prava tvojih drugara.

Važno je da pišeš:

- o svakom nasilju u školi ili van škole;
- o tome da li se u školi i kod kuće dovoljno uvažava tvoje mišljenje, da li su svi spremni da te saslušaju i da ti odgovore na pitanja;
- o situacijama u kojima ti nije pružena zaštita koja ti je bila neophodna.

Ombudsmana zanima i da li je tvoj problem ili problem tvojih drugova i drugarica pravedno riješen ili te nepravda i dalje muči.

Pisma koja budu najbolje obrazložena poslužiće kao scenario za strip o dječijim pravima, koji pravimo za sve vas, da biste bolje razumjeli prava koja vam pripadaju!

Pismo ne moraš da potpišeš, ako ne želiš, a i ono što napišeš može ostati tajna koju čuvate samo ti i Ombudsman.

Piši nam na adresu:

Ombudsman Crne Gore
Bulevar Svetog Petra Cetinjskog 1A/2
81000 Podgorica

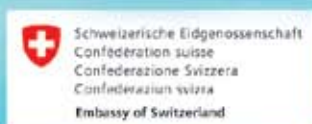
ili pošalji E-mail na: ombudsmandjeca@t-com.me

Pogledaj našu web stranicu

i blog na: www.ombudsman.co.me/djeca/index.php

i nađi nas na Facebook-u!

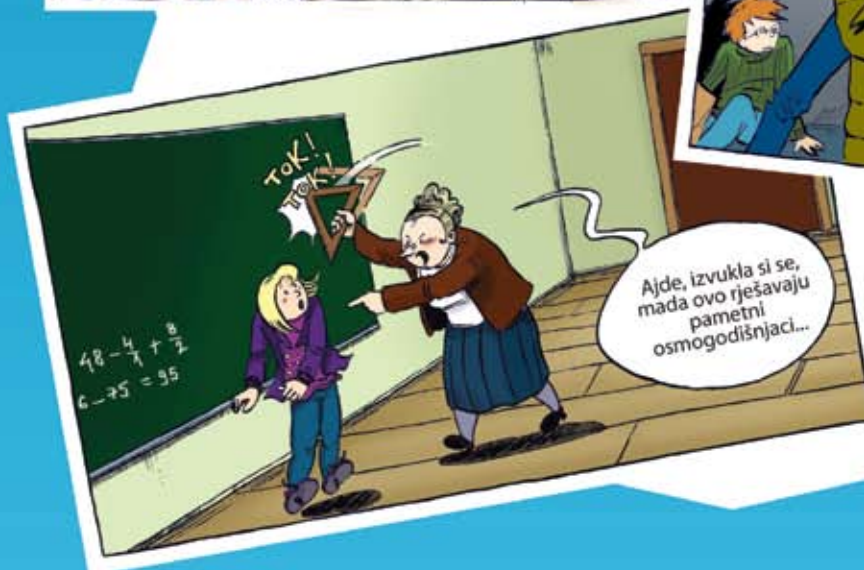
Projekat su podržali Ambasada Švajcarske u Beogradu i UNICEF Crna Gora

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-642-03-7 (Акција за људска права)
COBISS.CG-ID 23452432

Nevolje sa Rokijem
i druge priče o dječjim pravima